

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרֻשֵׁת מִצֻּרֵעַ י' נִיסָן ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁוֹי

סִימְנוּ לְלַמֵּד עַל טְמֵאת צָרַעַת וְכַעַת נְלַמֵּד עַל סוּגִים נוֹסְפִים שֶׁל טְמֵאָה. הַיּוֹם אָנוּ לוֹמְדִים עַל סוּג טְמֵאָה שְׁאֵדָם יָכוֹל לְהַטְמֵא לָהּ וְנִקְרָאת טְמֵאת זָב. אִם אָדָם נִטְמָא בְּאֶפְסוֹן כְּזֶה, כָּל דָּבָר שֶׁהוּא נוֹגֵעַ בּוֹ יָכוֹל לְהַטְמֵא. כְּדִי לְהַטְהֵר, עָלָיו לְהִמָּתִין שְׁמוֹנָה יָמִים מִהֶרְגַע שֶׁרָאָה שֶׁהוּא טְמֵא וְאִז לְטַבֵּל בַּמְקוּהָ וּלְהַקְרִיב שְׁתֵּי צְפוּרִים כְּקָרְבָן.

חֲמִישׁ / שְׁנֵי עִם רִשׁוֹי

לוֹמְדִים עוֹד עַל עֲבוֹדַת יוֹם כְּפוּר:

עֲכָשׁוּ שֶׁהִכְהֵן הַגְּדוֹל זָכָה שֶׁה' יִמְחַל לוֹ עַל כֶּף שְׂאוּלֵי לֹא נִזְהַר מִסְפִּיק בְּטַהֲרָה שֶׁל הַמְנוּרָה וְהַשְּׁלַח, הוּא הוֹלֵךְ וּמִזֶּה דָם עַל הַמִּזְבֵּחַ הַפְּנִימִי שֶׁעָלָיו הָיוּ מִקְטִירִים אֶת הַקְטֹרֶת. לְאַחַר מִכֵּן הוּא יוֹצֵא מִהַקְדָּשׁ וְכֹהֵן אַחֵר אוֹחֵז אֶת הַשְּׁעִיר שֶׁמִּיעֵד לְעִזָּאזֵל. הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל אִמַּר וְדוּי, וּמִבְקֵשׁ מִה' סְלִיחָה עַל כָּל הָעֲבֻרוֹת שֶׁל הַיְהוּדִים, תוֹךְ שֶׁהוּא סוֹמֵךְ אֶת יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר (הַעֲז). אִז נִשְׁלַח הַשְּׁעִיר לְעִזָּאזֵל עִם הַכֹּהֵן. הַכֹּהֵן הִיָּה מְשַׁלֵּךְ אֶת הַשְּׁעִיר מִצוּקֵי עִזָּאזֵל, וְכֶף הַשְּׁלֵכּוֹ כָּל הָעֲבֻרוֹת שֶׁל הַיְהוּדִים.

הַכֹּהֵן מוֹרִיד אֶת הַשֶּׁמֶן שֶׁל הַקְרָבָנוֹת כְּדִי לְשַׂרֵף אוֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ, הוֹלֵךְ לְמִקְוֵה וּמְחַלֵּף אֶת בְּגָדָיו חֲזָרָה לְבִגְדֵי הַרְגִלִּים אוֹתָם לּוֹבֵשׁ הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנָה (בְּגָדֵי זָהָב). הַכֹּהֵן מְקַרֵּב קָרְבָן עוֹלָה עֲבוּר עֲצֻמוֹ וְעֲבוּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּמִבְקֵשׁ סְלִיחָה עַל כָּל הָעֲבֻרוֹת שֶׁל הַיְהוּדִים אֲסוּרִים. הוּא מְקַרֵּב שְׁבַע כְּבָשִׂים לְקָרְבָן מוֹסֵף שֶׁל יוֹם כְּפוּר.

תְּהִלִּים / יוֹם י' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים נ"ה - נ"ט

בְּתִהִלִּים שֶׁל הַיּוֹם אִמְרִים אֶת פְּרָק נ"ה. פְּרָק אוֹתוֹ אִמַּר דָּוִד הַמֶּלֶךְ כְּדִי לְהוֹדוֹת לָהּ עַל כֶּף שֶׁהֲצִיל אוֹתוֹ מֵאֲנָשִׁים שֶׁרָצוּ לְהַזִּיק לוֹ.

דָּוִד הַמֶּלֶךְ אוֹמַר עַד כַּמָּה אָנוּ צְרִיכִים לְבַטֵּחַ בָּהּ: "הַשְּׁלֵךְ עַל ה' יְהַבֵּךְ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ". חֲסִידוֹת

מסבירה שלפעמים אנו יודעים לאן לפנות כדי לקבל עזרה, אנו יודעים לאיזה רופא / מורה / ממחה לשאול. יש לנו בטחון שזה יעבד והכל יהיה טוב.

אבל אפלו בשאין לנו שמץ של רעיון מה לעשות או ממי לבקש עזרה עדין אנו צריכים לבטח בה' שהוא יעזר לנו.

כל הפעולות אותם אנו נוקטים כמו להתיעץ עם הרופא, הם כמו להכין כלי לברכה של ה'.

אבל אפלו אם אנו לא יודעים היכן למצוא את הכלי, בגלל שאין לנו משג מה לעשות - "והוא יכלכלך" - (לשון כליו) ה' יתן לנו את הכלי. עלינו כמובן להשתדל כפי יכלתנו אבל ה' יכול לעזור לנו אפלו בשנראה שאין עוד מה לעשות.

תניא / לקוטי אמרים פרק מ"א (י' ניסן שנה מעברת)

התניא של היום הוא מאוד חשוב. הרבי אמר לאנשים להשתדל ולשנן את ההתחלה של הפרק (עד המלים "כעומד לפני המלך" ולחשב עליהם במהלך היום). הפרק הזה מדבר על יראת שמים.

למדנו הרבה בתניא על אהבת ה' ועל התעוררות של אהבה מסתרת המזכירה לנו שכל יהודי אוהב את ה'. אבל זה לא מספיק בגלל שיהודי צריך שתהיה לו גם יראת שמים, לחשש מלצער את ה'.

בדיוק כמו שכל יהודי אוהב את ה', לכל יהודי יש גם יראת שמים.

כשאנו חושבים על גדלת ה' הדבר עוזר לנו להמנע מלעשות דברים שה' לא רוצה שנעשה. איך עושים זאת? חושבים על ה' מלך כל העולם. העולם שאנו יכולים לראות, עם כל המקומות שקיימים בכלו, אפלו הנהרות הגדולים והאיים המרחקים. ה' הוא המלך של כל העולמות הרוחניים - אצילות, בריאה, יצירה ועשיה. איננו יכולים לראות את העולמות הרוחניים, אולם שם ה' מסתתר פחות.

ה' מחיה את כל הצמחים, בעלי החיים והאנשים. כל העצים, הדשא, הפרחים והשיחים. הצפורים, הפרות, הכבשים, הדגים.. ה' מחיה את כלם וגורם להם לגדול.

אבל מה ה' בוחר? ה' בוחר בנו, היהודים. ה' רוצה להיות האלקים שלנו, המלך שלנו ושאנו נעשה את מה שהוא רוצה. ה' לא נותן רק שליחות לכל היהודים ומוודא שרוב האנשים עושים זאת כראוי. ה' נותן תפקיד לכל אחד מאתנו באופן אישי. וכאשר אנו חושבים על כך, אנו זוכרים שה' משגיח עלינו עכשיו ורוצה לראות אם אנו מתנהגים כפי שצריך.

ספר המצוות / מצות עשה ה'

המצוה היומית, **מצות עשה ה'** היא אותה מצוה שלמדנו אתמול - כל יהודי צריך להתפלל מידי יום.

רמב"ם / הלכות תפלה פרקים ה', ו', ז'

פרק ה'- היום לומדים עוד הלכות הנוגעות לתפלה. אנו לומדים שמונה דברים שעל האדם להשתדל לעשות בעת שמתפלל תפילת שמונה עשרה (עמידה) שהיא החלק העיקרי של התפלה.

1. יש להתפלל בעמידה
2. יש לפנות לכיון בית המקדש (במקומות רבים לכיון מזרח)
3. הגוף צריך להיות נקי לתפלה
4. הבגדים צריכים להיות מסודרים, עלינו לנעל נעלים.

5. עלינו לעמוד במקום מתאים, עדיפות בתוך בית הכנסת.
6. אומרים את תפילת שמונה עשרה בלחש.
7. משתחיים במקומות הנכונים בעת התפלה.
8. ישנם אנשים הכורעים על הרצפה בעת אמירת תחנון אחרי התפלה.

פרק ו'- הרמב"ם מלמד שעלינו להיות בזמן לתפלה, ולא להתחיל לעסק בדברים אחרים כאשר מגיע זמן התפלה, כמו אכילת ארוחה או תספורת.

פרק ז'- לומדים אלו ברכות אומרים בזמנים אחרים במשך היום. כגון קריאת שמע שעל המטה וברכות השחר. הרמב"ם גם אומר לנו שעלינו להקפיד לומר מאה ברכות מידי יום. (אם מתפללים שחרית, מנחה וערבית ולובשים טלית ותפילין, כבר יש 89 ברכות. אם נוטלים ידים ומברכים ברכת המזון, יש עוד 7 ברכות, אז זה לא אמור להיות מספיק מדי להגיע למאה ברכות ביום).

רמב"ם / הלכות מלוה ולוה פרקים כ"ב, כ"ג, כ"ד

פרק כ"ב- הרמב"ם היום לומדים כיצד בית הדין אוסר את הכסף מאדם שלא שלם בזמן. לעתים נותנים לאדם יותר זמן לשלם, אבל אם עדין לא עשה זאת, בית הדין כותב "אדרכתא". בעזרתה האדם שהלוה את הכסף יכול לקחת רכוש מאדם שלוה ממנו את הכסף כדי לשלם חזרה באמצעותו את ההלוואה.

פרק כ"ג - כולל הלכות מתי אומרים שהשטר אינו נחשב. אם הוא נקרע, או השחת זה בסדר כל עוד אפשר עדין לקרא מה כתוב בו.

לומדים שבית הדין קורע את השטר באופן מסוים לארבעה חלקים אם שטר נקרע באופן כזה, כבר אין לו עוד משמעות.

פרק כ"ד - לומדים על שמות הכתובים על השטר. השם צריך להיות כתוב ברור. כך שנדע מי הם האנשים שכתבו את השטר, אחרת בית הדין אינו יכול לקחת מהם כסף. אז מה קורה אם ישנם מספר אנשים שקרויים באותו שם באותה עיר? איך אפשר לכתב שטר שמראה שהם לוו או הלוו כסף? איך נדע על איזה שטר מדובר? ההלכה היא שהם צריכים לכתב את שמות הסבים, כדי שנוכל להבדיל ביניהם. ואם שמות הסבים זהים, הם צריכים לכתב את השם של סבא רבא על השטר.

זרכי החסידות / ערב י"א ניסן

מה זה נשיא הדור?

ה' דאג לכך שליחודים תמיד יהיה מנהיג. ה' נתן למנהיג היהודים את הנשמה של משה רבינו, המנהיג הראשון שלנו. יש לו שליחות להראות ליהודים בזמנו איך לעבד את ה'. אנו קוראים למנהיג הזה נשיא הדור. המנהיג של כל הדור. בדיוק כמו שמשה רבינו הוריד את המן לכל היהודים, נשיא הדור מביא את הברכות לכל הדור שלו.

אבל זה לא הכל, בחמש המילה נשיא מופיעה גם במשמעות של מלך. כלם במדינה מכירים את המלך וכל המדינה נקראת שלו. כל דבר במדינה (אפילו הרחובות) נקראים של המלך. (לכן התורה אומרת לנו אפילו למחות את הבהמות של עמלק בגלל שכל דבר במדינה שלהם נושא את שמו של עמלק ולכן צריך למחות את הכל).

כן הוא הדבר עם נשיא הדור, המלך של הדור. כל דבר בזמנו הוא של הנשיא. ה' שם כל דבר במקום כדי לעזר לנו לבצע את הדברים שהנשיא אומר לנו לעשות, איך לעבד את ה' בדרך הראויה בזמן שלנו.

בְּזִמְנֵנוּ, הַרְבֵּי אוֹמְרֵי שְׁלֵכְל יְהוּדֵי יֵשׁ שְׁלִיחוֹת לְהַבִּיא אֶת הַגְּאֻלָּה בְּאַמֶּת. לָכֵן כָּל דָּבָר בְּעוֹלָם נִמְצָא בּוֹ
כְּדֵי לְעֲזֹר לָנוּ לְקַיֵּם אֶת הַשְּׁלִיחוֹת.
בְּפַעַם הַבָּאָה שְׂאֲתֶם נִגְשִׁים לְמַחְשָׁב שְׁלָכֶם שְׂאֵלוֹ אֶת עֲצֻמְכֶם: הֲאִם הַמְּחַשֵּׁב הַזֶּה יֵעֲזֹר לִי לְמַלֵּא אֶת
הַשְּׁלִיחוֹת שֶׁל הַרְבֵּי לְקָרֵב עוֹד יוֹתֵר אֶת בֵּיאת הַמְּשִׁיחַ?
(מְבַסֵּס עַל הַתּוֹעֲדוֹת י' שְׁבֵט תשכ"ב)